

dende moms normalt skulle være tilbagebetalt, desuden i strid med proportionalitetsprincippet.

(¹) EFT C 370 af 24.12.1994.
EFT C 333 af 9.12.1995.
EFT C 46 af 17.2.1996.
EFT C 95 af 30.3.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. januar 1998

i sag C-125/96, Hartmut Simon mod Hauptzollamt Frankfurt am Main (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel) (¹)

(Tillægsafgift på mælk — forfaldsdato — artikel 15, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1546/88 — begrebet »det afgiftsbeløb, de eventuelt skylder«)

(98/C 72/02)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-125/96, angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht, Kassel (Tyskland), i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Hartmut Simon mod Hauptzollamt Frankfurt am Main, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 15, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1546/88 af 3. juni 1988 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68 (EFT L 139 af 4.6.1988, s. 12), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne H. Ragnemalm og G. F. Mancini (refererende dommer); generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 15. januar 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 15, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1546/88 af 3. juni 1988 om gennemførelsesbestemmelserne for den tillægsafgift, der er omhandlet i artikel 5c i forordning (EØF) nr. 804/68, skal fortolkes således, at det eventuelt skyldige afgiftsbeløb ved anvendelsen af formel A for det første er det beløb, mælkeproducenten objektivt skylder som følge af en faktisk overskridelse af hans referencemængde, selv om det nøjagtige beløb først fastlægges efter en kontrol af de leverede mængder, og for det andet forfalder på det i den pågældende bestemmelse fastsatte tidspunkt, nemlig senest tre måneder efter udløbet af hver tolv måneders periode, dvs. den følgende 30. juni.

(¹) EFT C 158 af 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 15. januar 1998

i sag C-113/97, Henia Babahenini mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de travail de Charleroi) (¹)

(Samarbejdsaftalen EØF-Algeriet — artikel 39, stk. 1 — princip om forbud mod forskelsbehandling med hensyn til social sikring — direkte virkning — anvendelsesområde — ydelse til handicappede)

(98/C 72/03)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-113/97, angående en anmodning, som Tribunal de travail de Charleroi (Belgien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Henia Babahenini mod État belge, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 39, stk. 1, i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet, undertegnet i Algier den 26. april 1976 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2210/78 af 26. september 1978 (EFT L 263 af 27.9.1978, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini og G. Hirsch; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 15. januar 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Bestemmelsen i artikel 39, stk. 1, i samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet, undertegnet i Algier den 26. april 1976 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2210/78 af 26. september 1978, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat afslår at tildele en ydelse som ydelsen til handicappede — der er foreskrevet i medlemsstatens lovgivning til fordel for statsborgere, som er bosat i denne stat, uanset om de udøver lønnet beskæftigelse — til en pensioneret algerisk arbejdstagers handicappede ægtefælle, som er bosat med sin mand i den pågældende medlemsstat, med den begrundelse, at hun er algerisk statsborger og aldrig har udøvet erhvervsmaassig beskæftigelse.

(¹) EFT C 142 af 10.5.1997.